

SENTÈNCIA 2002-31 DE 12 DE JULIOL DE 2002

CASS. Pensió mínima de 5.000 punts. Prova aportada del treball regular durant 5 anys a Andorra abans la instauració del règim de Seguretat Social.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. J.C.P. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 20 de juny de 2001, que confirma en alçada la decisió del 28 de maig anterior, sol·licitant l'anul·lació del darrer acte administratiu i l'atorgament d'una pensió mínima de vellesa de 5000 punts.

2.- En la sentència de 22 de gener de 2002, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda pel Sr. J.C.P.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 12 de març de 2002, la CASS manifesta principalment:

- que la CASS va fer constar, en fase administrativa, que a l'assegurat no li era d'aplicació l'article 41 del Reglament Tècnic en contestar la validesa del certificat de treball anterior a l'1 d'abril de 1968;

- que l'interessat no aporta cap prova justificant aquesta activitat;

- que la CASS sol·licita la pràctica d'una prova testifical demanant de citar al Sr. J.R.L. per tal d'elucidar com li constava documentalment la present activitat;

- que el negoci pel qual treballava el Sr. J.C.P. no era legalment autoritzat i la CASS demana igualment sobre aquest punt la pràctica d'una prova.

4.- En el seu escrit de conclusions de data 2 de maig de 2002, la CASS manifesta:

- que el certificat de 12 de maig de 1992, adjuntat a la contesta del recurs d'apel·lació no es pot considerar, ja que en cas contrari la CASS queda en una situació d'indefensió;

- que la CASS va informar el Sr. J.C.P. que la denegació de la demanda es basava en la no acceptació del certificat de treball de l'empresa "Transports R." de data 22 de febrer de 2001, en presentar el sotasignat, el Sr. J.R.L., tres anys d'edat a l'època de la suposada relació laboral;

- que l'assegurat no reuneix els cinc anys de treball anteriors a la instauració del Règim Andorrà de Seguretat Social: no aporta en tot l'expedient cap element de prova acreditant la relació laboral: varis fets posen en dubte la validesa del certificat de treball.

5.-En el seu escrit de contesta de data 25 de març de 2002, el Sr. Call i Parramon manifesta principalment:

- que va treballar com assalariat per compte de l'empresa R. des del dia primer de gener de 1960 fins al setembre de 1967 i afegeix que "finalment he trobat, després d'haver-lo buscat infructuosament, una certificació que el 12 de maig de 1992, em va signar, el Sr. J.R.A., pare del Sr. J.R.L., en quin context el dit senyor –avui difunt- certifica que vaig treballar per la seva empresa "Transports R" des del dia primer de gener de 1960 fins al desembre de 1967".

Confirma aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 19 d'abril de 2002.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment administratiu:

Resulta de l'examen de l'expedient que la CASS ha motivat efectivament la seva decisió de refús d'acordar una pensió mínima de 5000 punts per la manca de treball regular abans el primer d'abril de 1968. Per tant en la seva decisió de data 28 de maig de 2001, manifesta: "en el vostre cas no podem fer aplicació d'aquest article ja que no justifiquen una activitat assalariada des de l'1 d'abril de 1968 fins el dia de la vostra demanda de pensió de vellesa", (veure foli 71). En la seva decisió de confirmació de data 25 de juny de 2001, la CASS confirma aquest motiu: "per no poder acceptar el certificat presentat per justificar haver treballat a Andorra cinc anys abans de l'1 d'abril de 1968", (veure foli 9).

La CASS per tant podia manifestar aquest motiu en la instància jurisdiccional.

Tercer.- Sobre el procediment jurisdiccional:

El demandant adjunta en la seva contesta al recurs d'apel·lació un certificat de treball signat el 12 de maig de 1992. Aquest document no es va presentar en la primera instància i per tant no es pot considerar en la segona.

D'altra banda, les demandes de prova presentades per la CASS no són acceptables, en aplicació de l'article 64 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Quart.- Sobre el fons:

El punt de litigi és de determinar si el Sr. J.C.P. ha treballat durant 5 anys a Andorra abans la instauració del règim de Seguretat Social, el primer d'abril de 1968. Sobre aquest punt, aquesta Sala ha reafirmat varies vegades els principis que s'han d'aplicar: "en relació a l'exigència d'una activitat assalariada regular de seixanta mesos abans la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social, s'acostuma a tenir per provada aquella amb els certificats que presenten els assegurats, emesos per l'empresari o per un successor en l'empresa quan s'ha de demanar la jubilació però referits a fets ocorreguts abans de 1968. Sense necessitat de dubtar de la veracitat d'allò que es certifica, convindria constatar-ne la realitat amb l'exigència d'altres proves més fefaents de que el treballador va prestar serveis per compte d'altri, ja que és obligació de la CASS fornir tot el material probatori com estableix els articles 114 i 117 del Codi de l'Administració", (Sentència núm. 00-50 de 18 d'octubre de 2000; Sentència núm. 01-15 de 9 de març de 2001).

En el cas concret que analitzem, el Sr. J.C.P. aporta diversos elements que acrediten el seu treball a Andorra abans el primer d'abril de 1968. En primer lloc, un certificat de la Policia que manifesta: "que la persona esmentada consta inscrita als registres oficials d'Immigració des del dia 29 de desembre de 1959", (veure foli 11). En segon lloc, presenta un certificat de treball signat pel fill del seu empresari, avui difunt, (veure foli 10). Podem afegir que el certificat adreçat per la Seguretat Social espanyola confirma també el treball a Andorra a comptar de 1960, en la mesura on apareix que les cotitzacions han cessat a Espanya a comptar del 30 de juny de 1960, (veure foli 73).

La CASS no aporta cap element concret que permeti dubtar de la validesa dels documents presentats pel Sr. J.C.P.

Per tot això, cal concloure que el Sr. J.C.P. compleix els requisits de l'article 41 del Reglament Tècnic de la CASS.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que l'agent té dret a gaudir d'una pensió mínima de vellesa de 5000 punts.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.